

parationer ved Giendommen. Han stjænkede derhos Stiftelsen, der benævnedes „F. W. Heymanns og Hustrus Stiftelse for Officerssenker“, en Kapital paa 500 Rd. (1,000 Kr.), hvis Bestemmelse først og fremmest var forskudsvis at skulle afholde de sidstnævnte Udgifter efter hans Død, men som tillige eventuelt skulde tjene til at faaene Statskassen for det Tab, som vilde kunne opstaa derved, at Enterne i givet Tilfælde maatte være ude af Stand til at refundere saadanne Udgifter, og som endelig engang i Tiden skulde afgive en vis Understøttelse til Officerssenker, dog udenfor Stiftelsen.

Ligesom Hr. Heymann ifølge det ovennævnte Tilfagn til sin Død — i Maret 1884 — afholdt Omkostningerne ved Bygningens ydre Vedligeholdelse, Omkostninger, som dog indtil det ommeldte Tidspunkt neppe have haft noget stort Omfang, saaledes var han ogsaa i Maret 1880, da der for Victoriagades Brøvlægning var blevet afkrævet Stiftelsen et Bidrag af noget over 1,300 Kr., efter Ministeriets Henstilling indgaaet paa at erlægge denne Stat, der ellers ifølge det Ovenangførte, forsaavidt det iøvrigt havde været muligt, vilde have været at udrede af de i Stiftelsen boende Enter. Ministeriet skal i denne Henseende i Forbigaaende ikke lade uberørt, at en lignende Udgift vistnok i en ikke fjern Fremtid vil blive at dække, naar nemlig den Del af Sstedgade, hvori Stiftelsen er beliggende, bliver erklæret for offentlig.

Medens Stiftelsen i de efter Giveren og hans Hustrus Død forløbne Aar ikke er undergaaet nogen ydre Forstandsættelse af Betydning, har det nu ved et Efterhyn, som Ministeriet ved Ingeniørkorpset har anset det rigtigst at lade foretage, vist sig, at Bygningen med Tilbehør i flere Retninger er højlig trængende til en temmelig gennemgribende Forstandsættelse, over hvis enkelte Bestanddele der foreligger Ministeriet Overflag, lydende paa en Udgift af 4,150 Kr. Da Udredelsen af en saa betydelig Sum kan forudses at ville være aldeles uoverkommelig for de vedkommende Enter, der befinde sig i mere eller mindre trange Aar, har man ikke stjønnet anden Udvei, hvis Stiftelsen skal bevares som saadan, end at foreslaa, at det nævnte Beløb afholdes af Statskassen.

Til Konto S. Udgifter til det militære Gendarmerikorps.

Den paa denne Konto tilstedeværende Mindreudgift af 130,287 Kr. 10 Ore hidrører i det Væsentlige fra, at Ministeriet troer at kunne stride til at nedsette Gendarmerikorpsets Styrke med 100 beredne Gendarmere og et tilsvarende Antal Heste.

I det militære Gendarmerikorps' Hestebestand fandtes den 1ste April 1889 følgende Balamer:

blandt Officersridehestene	8
— Stamhestene	38

46,

der forventes dækkede i Løbet af indeværende Finantsaar.

Ved Anføttelsen af Hestenes Værdi er man gaaet ud fra, at Gjennemsnitsalderen, der den 31te Marts 1889 har vist sig at være for Officersridehestene 13,4 Aar og for Stamhestene 9,9 Aar, efter Omstændighederne ikke vil undergaa nogen væsentlig Forandring i 1890—91, og har man iøvrigt fulgt den under Anmærkningerne til Konto H omtalte Fremgangsmaade.

Herefter bliver Værdien af Gendarmerikorpsets Heste den 1ste April 1890:

62 Officersrideheste	25,544 Kr.
314 Stamheste	205,984 —

231,528 Kr.

og den 31te Marts 1891:

62 Officersrideheste	25,544 Kr.
214 Stamheste	165,928 —

191,472 Kr.

Afgangen blandt Gendarmerikorpsets Officersrideheste paaregnes erstattet ved definitiv Afgivelse fra Hærens beredne Afdelinger. De opførte 24 Remonter ere saaledes bestemte til Erstatning for Afgang blandt Korpsets 214 Stamheste.